

Tedaj se poda, toda navadno le nekoliko korakov izpred svojega doma v okolico, kar pa je navadno usodepolno zanj. Ob taki priliki postane vse živo v okolici. Kakor hitro pa je lovec napravil v svoji neprevidnosti kak šum, tedaj se zasliši močan, oster brlzig, in kakor bi trenil, puhnejo živali v svoje luknje in prej tako živa okolica je kakor izumrla. Živega ulovljenega nauče vsakovrstnih stvari in hodijo z njimi po svetu.

Svizec ali marmotica je zajčje velikosti in precej neukretna žival. Ima jako debelo široko glavo. Ušesa so majhna in okroglasta. Skrita so v rumenkast sivem kožuhu, ker hodi pod zemljo. Rep je košat in meri eno tretjino celega telesa. Na nogah ima gole podplate. Na sprednjih nogah ima 4, na zadnjih 5 močnih črnih krempljev, da si z njimi pripravi stanovanje, ki si ga s posušeno travo nastelje. Hrani se s svežimi sočnatimi rastlinami in koreninami.

Pesem o snegu.

„Sneg, ti na mrzlem tam zunaj ležiš,
pri nas pa je gorka peč,
če bi vas zeblo, kajneda, otroci,
pa kar na njo bi šli leč!“

*Sneg se je ujezil in na streho,
na hišo košato je legel:*

„Zdaj pa ne pojdem doli prej,
da zmrznete vsi mi v njej!“

Cvetko Gorjančev.